

СЕЗОНИ
Стихосбирка

Автор: Повеј Балкански

Коректор: Ваня Станчева

Всички права запазени – doi:10.4448/BG-Poetry-Seasons

Сутрин вярвах в мечтите, натъжен от ориста.
Пладне весело се скитах в търсене на вест добра.
И във вечерите влизах, взрян във твойта красота,
дето споменът ме връща от далечни времена.

Ноември 2012г.

Кръговрат

Пролетта е сезон,
преливащ от живот.
Лятото е сезон
на радостен зов.
Есента, щом дойде,
облечи красота.
Но зима пристигна
в спокойна тъга.
Обичай ти дълго
през всеки сезон
и трепет, щом дойде,
не крий се под клон.
Ще виждаш ти радост
в циклични съдби.
И няма да стенеш
от чужди злини.

Октомври 2013г.

Пролетта дойде, разлистих се.
Катерички припкат по стария ми ствол.
Като бях момче, замислях се
в короната ми буйна
ще има ли гнездо.
В тоз дъждовен ден прочиствам се
от зимната умора
и от снежното тегло.
Младостта бълбука, слънцето усмихва се
и отново дишам с всичките листа.

Май 2016г.

Август

Август, когато е тихо
и нощният шепот замлъква без стон.
Август, когато без смисъл
не търся богатство,
ни ласка, ни бог.
Август със похот пропит е,
но аз сам ще си легна във тихо легло.
Август във стаята скрит съм,
мечтая и чакам да дойде денят.

Август 2015г.

Съвремие

Леко и безгрижно
лято неподвижно.
Намусено, безкнижно
да се фукаш, е престижно.

Нощем его търси блясък,
влачейки крачоли, пълни с пясък.
Сутрин от калта глава боли,
хладни ласки в топли дни.

Септември 2013г.

Прегръдка

Есен се разгръща в прохладна доброта.
Спокойствие в душата ляга кат' жълти есенни листа.
Ленивата прегръдка – на вятъра, дъжда
и твоята милувка – на топлата ръка.
Отлитащите птици разпалват в мен тъга,
която се разтваря, отмива се в дъжда.
Аз гледам твоята усмивка.
Аз тъй обичам есента.
Аз плавам в спомени и тичам
бос по жълтите листа.

Септември 2013г.